

Sygn. akt IV U 572/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2017r

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Werocy

Protokolant: Monika Kałużna

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28.03.2017r. we W.

sprawy z odwołania A. B.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

z dnia 28.07.2016r. Nr (...). (...)

w sprawie A. B.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

I. odwołanie oddala;

II. koszty sądowe zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca A. B. wniósł odwołanie od orzeczenia strony pozwanej – Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) z dnia 28 lipca 2016r. nr (...). (...) domagając się zmiany zaskarżonego orzeczenia poprzez ustalenie, że jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym, na okres przynajmniej 2 lat.

W uzasadnieniu żądania podał, że po przebytych zabiegach operacyjnych kręgosłupa szyjnego ma trudności w poruszaniu się i ograniczenia ruchomości kręgosłupa szyjnego a przy tym występuje u niego zespół bólowy szyjny i lędźwiowo-krzyżowy na tle zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa. Podał, że występujące u niego zmiany miażdżycowe prowadzą do zaburzeń przepływu tętnic kręgowych szczególnie przy próbach czynnościowych. Nadto wskazał, że występują u niego zawroty głowy i szumy uszne, jest leczony laryngologicznie, zaś w stawach kolanowych została u niego stwierdzona obustronna gonartroza kolan i zmiany zwyrodnieniowe ze zwapnieniem łąkotek i dalej, że w USG jamy brzusznej stwierdzono u niego w prawej nerce torbiel korową do diagnostyki TK oraz prostatę. Wskazując na powyższe podał, że odczuwane przez niego dolegliwości w znacznym stopniu ograniczają u niego równowagę oraz sprawność i powodują, że wymaga konieczności opieki i pomocy drugiej osoby z powodu ograniczonej możliwości samodzielnej egzystencji, co uzasadnia zaliczenie go do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności na dłuższy okres.

Strona pozwana Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. w odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie, wskazując że nie znalazła podstaw do zastosowania przepisów art. 6c ust. 8 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (t. jedn. Dz. U. z 2011r., Nr 127, poz. 721 ze zm.).

Uzasadniając swoje stanowisko podała, że stopień naruszenia sprawności organizmu wnioskodawcy, w świetle przepisów ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych jak również przepisów rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz. U. z 2015r., poz. 1110), nie daje podstaw do zaliczenia wnioskodawcy do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym.

Sąd Rejonowy ustalił stan faktyczny:

Wnioskiem z dnia 16 marca 2016r. wnioskodawca zwrócił się do (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. o wydanie orzeczenia o stopniu niepełnosprawności.

Dowód: - wniosek wnioskodawcy z dnia 16 marca 2016r., w aktach (...)

(...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności z dnia 17 maja 2016r. (nr ZON. (...)) postanowił:

- I. zaliczyć wnioskodawcę A. B. do lekkiego stopnia niepełnosprawności,
- II. symbol przyczyny niepełnosprawności: 05-R,
- III. orzeczenie zostało wydane do dnia 31.05.2017r.,
- IV. niepełnosprawność istnieje od: nie da się ustalić,
- V. ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od 16.03.2016r.

Ponadto w części dotyczącej wskazań podano, że wnioskodawcy nie dotyczy wskazanie w zakresie zatrudnienia w zakładzie aktywności zawodowej, w zakresie uczestnictwa w terapii zajęciowej oraz w zakresie konieczności stałego współdziałania na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji (punkt 3, 4 i 8), jak również, że wnioskodawcy nie dotyczy wskazanie w zakresie spełniania przez osobę niepełnosprawną przesłanek określonych w art. 8 ust. 3 a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. Prawo o ruchu drogowym (punkt 9). Nadto wskazano, że wnioskodawca wymaga odpowiedniego zatrudnienia – wskazana jest praca lekka (punkt 1), szkolenia, w tym specjalistycznego (punkt 2) oraz konieczności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne, ułatwiające funkcjonowanie danej osoby – według wskazań medycznych (punkt 5).

Jednocześnie podano, że wnioskodawca nie wymaga korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji, przez co rozumie się korzystanie z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych świadczonych przez sieć instytucji pomocy społecznej, organizacje pozarządowe oraz inne placówki (punkt 6) i konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji (punkt 7) oraz prawa do zamieszkiwania w oddzielnym pokoju (punkt 10).

Odpis orzeczenia doręczono wnioskodawcy w dniu 24 maja 2016r.

Od wydanego orzeczenia wnioskodawca złożył w dniu 4 czerwca 2016r. (data stempla pocztowego) odwołanie.

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) orzeczeniem z dnia 28 lipca 2016r. (...). (...) utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

Dowód: - orzeczenie z dnia 17 maja 2016r. wraz z potwierdzeniem odbioru, w aktach (...)

- odwołanie z dnia 30 maja 2016r. wraz z potwierdzeniem nadania, w aktach (...)

- orzeczenie z dnia 28 lipca 2016r., w aktach (...)

Biegli sądowi z zakresu ortopedii i neurologii rozpoznali u wnioskodawcy stan po dwóch operacjach (w dniu 30 maja 2012r. i 21 marca 2016r.) kręgosłupa szyjnego, przedmiotowy zespół bólowy kręgosłupa szyjnego z ograniczeniem jego ruchomości bez uszkodzenia korzeni rdzeniowych i rdzenia kręgowego, zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego z podmiotowym zespołem bólowym w wywiadzie – bez objawów korzeniowych, meralgię paresthetica po prawej, szumy uszne i zmiany zwyrodnieniowe stawów kolanowych.

Biegli sądowi stwierdził, że wnioskodawca jest osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim – symbol przyczyny niepełnosprawności 05-R i 10-N, okresowo, tj. na okres do dnia 31 maja 2017r.

W wyniku przeprowadzonego badania biegli wskazali, iż wykonane dwie operacje kręgosłupa szyjnego przyniosły dobry efekt i obecnie u wnioskodawcy, poza ograniczeniem ruchomości kręgosłupa szyjnego, nie stwierdzono cech podrażnienia bądź uszkodzenia korzeni rdzeniowych szyjnych i uszkodzenia rdzenia kręgowego.

Podali, że u wnioskodawcy występuje dobra sprawność kończyn górnych i dolnych zaś jego chód jest samodzielny i wydolny a wnioskodawca nie stosuje zaopatrzenia ortopedycznego. Wskazali, że nerwy czaszkowe unerwiają prawidłowo, objaw L.'a i N. jest ujemny, objawy oponowe są ujemne a próba R. jest prawidłowa.

Dowód: - dokumentacja medyczna, k. 14-22

- opinia biegłych sądowych z zakresu ortopedii i neurologii, k. 23

Sąd zważył:

Odwołanie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Wnioskodawca, w toku niniejszego postępowania, kwestionował orzeczenie strony pozwanej z dnia 28 lipca 2016r. wskazując, że występujące u niego schorzenia uzasadniają zaliczenie go do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym na okres przynajmniej 2 lat.

Zgodnie z przepisem art. 3 ust 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudniania osób niepełnosprawnych (t. jedn. Dz. U. z 2011r., Nr 127 poz. 721 ze zm.) istnieją trzy stopnie niepełnosprawności:

1)znaczny,

2)umiarkowany,

3)lekki.

Stosownie do art. 4 ust. 1 w/w ustawy do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji.

Z brzmienia art. 4 ust. 2 powołanej ustawy wynika dalej, że do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

Z kolei stosowanie do treści art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Z przeprowadzonych w sprawie ustaleń faktycznych w tym zwłaszcza dokumentacji medycznej wnioskodawcy oraz opinii biegłych sądowych z zakresu ortopedii i neurologii wynika, iż wnioskodawca jest osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim.

Biegli sądowi z zakresu ortopedii i neurologii rozpoznali u wnioskodawcy stan po dwóch operacjach kręgosłupa szyjnego, przedmiotowy zespół bólowy kręgosłupa szyjnego z ograniczeniem jego ruchomości bez uszkodzenia korzeni rdzeniowych i rdzenia kręgowego, zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego z podmiotowym zespołem bólowym w wywiadzie – bez objawów korzeniowych, meralgię paresthetica po prawej, szumy uszne i zmiany zwyrodnieniowe stawów kolanowych.

Biegli sądowi wskazali jednak, iż wykonane dwie operacje kręgosłupa szyjnego przyniosły dobry efekt i obecnie u wnioskodawcy, poza ograniczeniem ruchomości kręgosłupa szyjnego, nie stwierdza się cech podrażnienia bądź uszkodzenia korzeni rdzeniowych szyjnych i uszkodzenia rdzenia kręgowego. Co istotniejsze podali, że u wnioskodawcy występuje dobra sprawność kończyn górnych i dolnych zaś jego chód jest samodzielny i wydolny a wnioskodawca nie stosuje zaopatrzenia ortopedycznego. Wskazali przy tym, że nerwy czaszkowe unerwiają prawidłowo, objaw L.'a i N. jest ujemny podobnie jak objawy oponowe zaś próba R. jest prawidłowa.

Sąd w całości podzielił stanowisko zawarte w złożonej przez biegłych opinii, która spełnia wszelkie wymogi stawiane tego typu dowodom. W niniejszej sprawie stwierdzenie okoliczności istotnych dla rozpoznania sprawy wymagało uzyskania wiadomości specjalnych, jakimi nie dysponował Sąd, i musiało znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłych. Złożona zaś przez biegłych opinia była rzetelna, wyczerpująca, logicznie uzasadniona w związku z czym nie budziła żadnych uzasadnionych wątpliwości Sądu. Co istotniejsze biegli sporządzili opinię po badaniu wnioskodawcy oraz na podstawie uzyskanego od niego wywiadu i dokumentacji medycznej, w tym złożonej przez wnioskodawcę bezpośrednio na terminie badania.

Nadto, dokonując oceny opinii złożonej przez biegłych, Sąd zważył, iż opinia została doręczona obu stronom postępowania, w tym wnioskodawcy. W określonym terminie 7 dni od doręczenia opinii żadna ze stron nie zgłosiła zastrzeżeń do opinii biegłych. Wprawdzie na rozprawie w dniu 28 marca 2017r. wnioskodawca podtrzymując odwołanie powołał się na okoliczności dotyczące jego stanu zdrowia jednak powyższe nie mogło rzutować na uznanie, iż sporządzona w sprawie przez biegłych opinia była nieprawidłowa tym bardziej, że wnioskodawca nie przedłożył żadnej dalszej dokumentacji medycznej mogącej podważyć ustalenia dokonane przez biegłych. Z powyższych przyczyn Sąd dał wiarę opinii złożonej przez biegłych sądowych w całości jako rzetelnej i wyczerpującej, a przy tym sporządzonej zgodnie ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia zawodowego i dającej odpowiedź na sformułowane w tezie dowodowej pytania. W trakcie postępowania nie ujawniły się również żadne okoliczności mogące podważyć zaufanie do wiedzy, rzetelności lub bezstronności biegłych. Co istotniejsze biegli zaznaczyli, że nie zachodzą okoliczności uzasadniające przebadanie wnioskodawcy przez innych biegłych sądowych z zakresu medycyny.

Biegli sądowi ustalili zaś, że wnioskodawca jest osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim.

Tym samym brak było podstaw do zmiany zaskarżonego orzeczenia w zakresie objętym żądaniem odwołania, w tym zwłaszcza w zakresie ustalonego stopnia niepełnosprawności.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie przepisów powyżej powołanych oraz na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie wobec braku podstaw do jego uwzględnienia.

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych zawarte w punkcie II wyroku Sąd oparł na treści art. 108 k.p.c. i art. 102 k.p.c. oraz art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594).